

РЕШЕНИЕ

№ 869

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02/04/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12194** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, чрез упълномощен юрисконсулт, срещу Решение № 20171852 от 13.08.2021 г., постановено по НАХД № 12239/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 133^{-ти} състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 22/023-3869/03.07.2018 г., с което на [фирма] на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ, отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицинските изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ (Наредбата, отм.).

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение с твърдение за неправилност на същото. Неправилно СРС е приел, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на процесното наказателно постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. В депозирано писмено становище на 26.01.2022 г. гл. юрк. Б. Б. прави възражение за прекомерност, в случай че разностите за адвокатско възнаграждение надхвърлят предвидения минимум от 830

лева. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. Ответникът по касация – [фирма] не е представляван. В депозирано писмено становище излага съображения за несъответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. Поддържа се, че актът за установяване на нарушението е съставен извън тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, който според ответника по касация е изтекъл на 31.01.2018 г., докато АУАН е съставен на 28.03.2018 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Според съдържанието на процесното наказателно постановление [фирма] е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си за представяне ежегодно до 30 октомври на текущата година анализ на цените на съответните продавани медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на дребно. Нарушението е било констатирано в сградата на А. на 09.02.2018 г. с Констативен протокол № 1 на Комисия, назначена със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на Изпълнителния директор на А.. Прието е, че е нарушен чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал.1 от ЗИХУ (отм.), поради което на основание чл. 54а от ЗИХУ (отм.) на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

За да отмени така издаденото наказателно постановление съставът на въззивния съд е приел, че са налице съществени неясноти при описанието на нарушението, датата на неговото извършване и мястото на извършването му, поради което са нарушени чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Съдът е установил, че липсва място на извършване на нарушението, не е посочена датата на извършването му, като същевременно било налице и противоречие между съставения АУАН и издаденото НП. Противоречието било относно начина, по който трябвало да бъде съставен и представен анализа на цените на продаваните медицински изделия – според АУАН това е трябвало да стане на база на фактурите, издадени от търговците на едро, а от словесното описание на нарушението в НП – според фактурите, издадени от търговците на дребно. На следващо място, съдът е приел, че не е спазен реда по Наредбата за установяване на нарушения и на нейните разпоредби и тяхното наказване, тъй като съгласно чл. 15, ал. 1 и ал. 2 за извършените проверки длъжностните лица по чл. 14, ал. 1 съставят констативни протоколи и при констатирани нарушения с констативен протокол дават предписания и срок за отстраняването им. Според ал. 5 едва при неизпълнение на дадените предписания на лицето се налага глоба или имуществена санкция. В случая такива предписания не били дадени, а директно било санкционирано дружеството. Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Касационната инстанция споделя в цялост мотивите на въззивния съд. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа описание на

нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В процесното наказателно постановление липсват тези реквизити, което е самостоятелно основание за отмяната му. В словесната част на НП е посочено единствено до коя дата е следвало да бъде представен анализа на цените на медицинските изделия, но това не изпълнява изискването на посочената разпоредба. Неоснователно се твърди, че след като срокът е законоустановен, то и датата на нарушението е ясна. Това не е така, тъй като нарушението може да бъде извършено на следващия ден, след изтичане на срока, но ако този ден е неприсъствен, то нарушението ще бъде извършено на първия присъствен ден. В случая липсва посочване на конкретна дата, на която да е извършено нарушението. Съдът няма задължение да извлича по тълкувателен път съставомерни признаци на нарушението, нито конкретни обстоятелства, при които то е извършено. Такова задължение няма и санкционираното лице, тъй като фактите и обстоятелствата, на които се основава обвинителната теза на наказващия орган, трябва да му бъдат предявени, за да може то адекватно да организира защитата си. В НП липсва посочване на мястото на извършване на нарушението, като органът е посочил само къде е било установено нарушението. Както датата на установяване на нарушението, така и мястото на установяването му могат да се различават от датата, на която действително е било извършено, и мястото, на което е извършено, то за административнонаказващия орган е налице задължение изрично да посочи кога и къде е извършено нарушението.

Съгласно чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата ежегодно до 30 октомври на текущата година търговците на дребно се задължават да представят в Агенцията за хората с увреждания анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро. В процесното наказателно постановление е посочено, в противоречие с посоченото в АУАН, че търговецът не е представил анализ на цените на съответните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на дребно. Това е пореден пропуск в наказателното постановление, тъй като ЗАНН изисква описание на нарушението, което да съответства на материалноправната разпоредба, сочена за нарушена. В случая това не е сторено. Дори да се приеме, че се касае за техническа грешка, както се твърди в касационната жалба, НП подлежи на отмяна на основание констатираните пропуски, обсъдени в по-горния абзац на настоящото решение.

Неправилно съдът е приел, че не е спазен реда за установяване на нарушения и санкционирането им, позовавайки са на чл. 15, ал. 5 от Наредбата. Тази разпоредба се намира в Раздел IV, озаглавен Контрол и административнонаказателна отговорност. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредбата контролът по спазване на критериите и изискванията за предоставяне на медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения, предназначени за хората с увреждания по реда на тази наредба, се осъществява съвместно или поотделно от Агенцията за хората с увреждания и Агенцията за социално подпомагане. Според чл. 14, ал. 1 контролът по чл. 13, ал. 1 се осъществява от определени служители от изпълнителните директори на Агенцията за хората с увреждания и Агенцията за социално подпомагане. Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 предвижда, че за извършените проверки длъжностните лица по чл. 14, ал. 1 съставят констативни протоколи. Алинея втора гласи, че при констатирани нарушения длъжностните лица с констативния протокол дават предписания и срок за отстраняването им, а ал. 5 от своя страна предвижда, че при

неизпълнение на дадените предписания по ал. 2 на лицето се налага глоба или имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон и деянието не съставлява престъпление. Анализът на цитираните разпоредби сочи, че се касае за нарушения, касаещи спазването на критериите и изискванията за предоставяне на медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения, предназначени за хората с увреждания по реда на тази наредба. В конкретния случай, въпреки че се касае за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от същата наредба, визираното в тази разпоредба задължение не е относимо към критериите и изискванията за предоставяне на медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения, предназначени за хората с увреждания по реда на Наредбата. Съгласно чл. 38, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат, министърът на труда и социалната политика със заповед определя максималния размер на целевите помощи за изработване, покупка и ремонт на медицинските изделия, включени в приложение № 2 към чл. 68, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за хората с увреждания (ППЗХУ), които са част от списъка по чл. 1, т. 1, буква "в", заплащани от държавния бюджет, чрез бюджета на МТСП. Съгласно чл. 43, ал. 1 от цитираната наредба пределът (лимитът) на стойността на медицинските изделия, която се заплаща със средства от бюджета на МТСП, се определя въз основа на сравнение на цените на медицински изделия от списъка по чл. 1, т. 1, буква "в" и от ежегодния анализ, представян в Агенцията за хората с увреждания по реда на чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 61, ал. 1 от Закона за хората с увреждания. Според ал. 2 база за определяне на предела (лимита) на стойността на медицинските изделия е констатираната най-ниска цена на съответно медицинско изделие, подадена от търговците на едро и производителите. Предвид това, задължението на търговецът за предоставяне на анализ на цените има отношение към определяне на предела (лимита) на стойността на медицинските изделия, заплащани със средства на МТСП. Поради изложеното дотук, съдът намира, че извършеното нарушение не касае посочените в чл. 13, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от закона за интеграция на хората с увреждания, който касае спазване на критериите и изискванията за предоставяне на медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения, предназначени за хората с увреждания по реда на тази наредба. Тук не е нарушен редът и критериите за предоставяне на съответните изделия, а неизпълненото задължение касае своеобразна отчетност, чрез която се определят лимитите на заплащаните от МТСП средства за медицински изделия. Неоснователно е възражението, че актът за установяване на административно нарушение е съставен извън тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В. срок за образуване на административнонаказателно производство, чрез съставяне на АУАН, започва да тече от момента, в който нарушителят е бил открит. Моментът на преценка на обстоятелствата – има ли данни за извършено административно нарушение и кой е неговият автор, е обективен и това е момент, регламентиран от законодателя в чл. 34,

ал. 1 ЗАНН. Административнонаказателното преследване се изключва по давност, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а не от момента, в който е съществувала възможност той да бъде открит.

По смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН откриване на нарушителя значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно -административнонаказващия орган) или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Съгласно Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния съд този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Неговото бездействие повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на акта - Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. по тълк. д. № 3/2019 г., ОСС на I и II колегия. Нарушението е открито след приключената проверка, назначена със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на изпълнителния директор на А., завършила със съставяне на Констативен протокол № 1. Именно от тази дата следва да се счита за открит нарушителя, поради което възражението съставяне на АУАН след срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН се явява неоснователно.

Независимо от изложеното по-горе, наказателното постановление подлежи на отмяна, на основанията изложени от състава на въззивния съд и споделени от касационната инстанция, касаещи нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Като е достигнал до същия краен извод за отмяна на наказателното постановление, СРС е постановил едно правилно решение, съответно на материалния закон, поради което касационната жалба се явява неоснователна.

Разноски не са претендирани от ответника по касация, поради което съдът не присъжда такива.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20171852 от 13.08.2021 г., постановено по НАХД № 12239/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 133^{-ти} състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.